

Ваш труп зі Шпре

Олекса Влизько

О 8.35 ранку Ваш труп витягли зі Шпре фантастичні рибалки старого Берліну, в уяві яких під кам'яними масами Берлінер-Дому водяться субтропічні риби від! до? включно. Вудки їхні, проте, завжди залишаються безсумнівними ознаками наївних середньовічних тенденцій та ніколи недосяжних ідеалів мешканців латинських руїн уздовж Бургштрассе над тим же Шпре.

О 8.50 прибуло три представники протокольної частини Polizeirevier Berlin — С, за викликом Polizeiwache Spree-Schleuse, — Alt-Berlin. С.

О 9.30 Ваш труп оглянув юстиц-медик і діагноз стався за важливу частку складеного протоколу, — в даному разі тим, що вчений ескулап авторитетно й солідно відзначив беззаперечно повну відсутність будь-яких ознак смерті від насильства.

Констатовано самогубство, що, за точними вирахованнями того ж таки ескулапа, відбулося вчора о 24, — скінчено справу й оскільки наявності документів, що стверджували б Вашу особу, не знайдено, — Ваш труп зі Шпре, — транзит Polizeirevier Berlin — С, — о 3.10 відряджено до міського моргу на Гановер-Штрассе.

Протягом трьох днів Ваш труп зі Шпре перебував під безперервним струменем клясичної холодної води й забезпечений од розкладання потрібною ізотермічною температурою, він лежав як своєрідний консерв похмурого Берліну, — міста незміряних темпів, яке вирішило й Вашу долю вчора, о 24, — за байдужим медичним словом закону.

Час від часу вартовий при трупах підіймав краєчок мокрого простирадла, яке вкривало Ваш труп зі Шпре, щоб дати неприємну негативну відповідь на німе запитання задубілих очей живої жінки, живої дитини, які до Вашого трупу зі Шпре не мали жадного відношення, а головне тому, що вони приходили з того боку кордону й морг для них непомітна, несподівана, дуже рідко в загальному житті потрібна, випадкова й жахлива установа, куди приходять з посиленням пульсом і тим німим запитанням, на яке ваш труп зі Шпре нікому жодної відповіді не дав.

По трьох днях Ваш труп зі Шпре поховано на громадському кладовищі, і таким чином Ваш вихід з норми населення остаточно ратифіковано.

За Вашою труною не було довгого хвоста жалісних родичів, не було квітів, не було оркестрів, не було промов, не було ладану, не було сантиментів, не було плачів, не було м'якотілих випадків перехожих, навіть не було старців та собак. Отже, Ви зникли, як абсолютний нуль, за яким поставлено крапку.

Але стоп!

Я знаю й мушу говорити про ті обставини, що вони призвели Вас до самогубства.

Я знаю й мушу говорити, що цим обставинам мало, надзвичайно мало місцевих інтересів спорохнявілого старовинного кварталу. Всупереч твердженню медичного й поліцейного протоколу я стверджую, що Вас згвалтував державний устрій, соціальні

взаємини й становище тієї класи, яка постійно постачає Шпре трупи своїх представників.

Ваш труп зі Шпре, — труп тієї частини пролетаріату, що схиляє голову.

І вже тоді, коли билося й працювало живе серце, — незграбна од віку незмінно-епохальна людська машина, — вже й тоді — Ви були трупом:

Вас примушували працювати 14 годин на добу: —

Ви були тільки труп!

Вам скорочували кількість останніх пфенігів: —

Ви були тільки труп!

З Вас утворювали крошево крові й кісток: —

Ви були тільки труп!

Дивіденд хитався, — Вас льокавтували: —

Ви були тільки труп!

Ви були в кепці, на Вас не було чистого комірця, Ваші ботинки не було вичищено. Ви зокрема не мали фраків й світських манір і Вам було заборонено мати справи на Курфюрстендам у Вестені: —

Ви були тільки труп!

Так слухайте, Ви, — трупе зі Шпре, що вже нічого не можете слухати: —

Чому Ви тримали свої руки в кишенях, коли за Вашою спиною,

за Ведінгом,

за собачими норами Панкову,

за робітничим Берліном,

стояли й стоять велетенським Рот-Фронтом —

Ессен,

Дортмунд,

Рур!!!